

**UNIVERZA V LJUBLJANI,
ZDRAVSTVENA FAKULTETA,
ŠTUDENTSKO TUTORSTVO**

Tutorski bilten 2025/2026

Pripravili: Zala Kuhar (DT), Klara Hožič (SI1), Jakob Košir (ZN2) in
Miha Butala (SI2)

Ljubljana, 2026

PREDGOVOR

Hej, ti! Ti, ki bi bereš ta bilten!

Upam, da iščeš informacije glede tutorjev. Upam tudi, da razmišljaš o tem, da bi rad postal tutor. Če je temu tako, potem imam zate samo nekaj informacij.

Tutorji smo študenti, ki smo tu zato, da smo v oporo in pomoč ostalim študentom te fakultete – kar so tudi zaželeni značilnosti vsakega zdravstvenega delavca. Tukaj smo predvsem za najbolj zmedene, najbolj zelene in najbolj »brucaste« med vami, a se trudimo pomagati vsem, ki rabijo pomoč pri navigiranju po hierarhiji fakultetne strukture, dostop do informacij manj redkega značaja (posebni študentski statusi, lokacija referata, najboljši bistro za hitro malico v bližini faksa itd.). Tu smo, da pomagamo – to pa žal ne pomeni, da namesto vas prilezemo do 6. stopnje izobrazbe.

Tu smo tudi za promocijo fakultete in predvsem za navezavo prvih stikov z bodočimi študenti in mimoidočimi dijaki ter učenci, ki jih zanima študij na naši fakulteti. Pojavljamo se na vseh osrednjih promocijskih dogodkih študijskih smeri: oktobrski študentski tržnici, Festivalu UNI-SI (bivša »Informativa«) in informativnih dnevih – pa še kje vmes.

Aktivno poskušamo tudi sodelovati s študentskim svetom ZF in študentsko organizacijo ZF v primerih, ko je boj za pomoč študentov več kot le usmeritev in kratek mail ali pogovor.

Če si za, se nam pridruži. Če nisi za, res ne moreš prenašati ljudi in ti ni do zabavnih dogodkov na katerih se pojavljamo pa – tudi lahko prideš. Mogoče ti pa ratamo vseč. ;)

KAZALO

1	JUNIJSKI SESTANEK.....	1
	Miha, tutor SI in koordinator tutorjev	1
2	UVODNI SESTANEK.....	2
	Lucija, tutorka RT	2
	Zala, tutorka DT	3
3	POMERJANJE UNIFORM	4
	Nuša, tutorka LZP	4
	Lea, tutorka FT	4
	Tjaša, tutorka FT	5
4	KARIERNA DELAVNICA.....	6
	Sofija, tutorka ZN.....	6
	Nika, tutorka RT.....	6
5	SPREJEM BRUCEV	8
	Lea, tutorka BA	8
	Pia, tutorka BA.....	9
	Zala, tutorka DT	10
6	POZDRAV BRUCKAM IN BRUCEM.....	11
	Klara, tutorka SI.....	11
	Neža, tutorka OP	12
7	BABIŠKI PIKNIK	13
	Deana, tutorka BA.....	13
8	RAZDELJEVANJE UNIFORM.....	15
	Pia, tutorka BA.....	15
	Sofija, tutorka ZN.....	15
9	ZDRAVSTVENI VIKEND	17
	Asja, tutorka FT	17
	Nikolina, tutorka ZN	17
10	VPRAŠAJ TUTORJA.....	19
	Timotej, tutor ZN	19
	Jani, tutor RT.....	19
	Asja, tutorka FT	20
	Lea, tutorka FT.....	20
11	VOŠČILNICA ZAPOSLENIM ZF.....	22
	Nika, tutorka RT.....	22
12	ERASMUS WELCOME DAY	24
	Klara, tutorka RT	24
13	FESTIVAL UNI-SI.....	26
	Deana, tutorka BA.....	26
	Klara, tutorka ZN	27
	Zara, tutorka LZP	28
14	WELCOME DAY-ERAZMUS+	30
	Lea, tutorka BA	30

15	INFORMATIVNI DNEVI.....	31
	Timotej, tutor ZN	31
	Deana, tutorica BA	32
	Rebeka, tutorica FT.....	32
16	18. ŠTUDENTSKA KONFERENCA	34
	Jakob, tutor ZN	34
	Klara, tutorica ZN	35
	Liza, tutorica SI.....	36
	Etian, tutor ZN	37
17	ZOTKINI TALENTI	38
	Kaja, tutorica SI	38
18	OBSEG DELOVNIH NALOG TUTORJA ZA ŠTUDENTE S posebnimi potrebami	
	39	
	Zala in Kaja, tutorici DT in SI	39
19	ZAKLJUČEK	40

KAZALO SLIK

Slika 1: Skupinska slika po opravljenem sprejemu brucev	10
Slika 2: Skupinska slika udeleženi tutorjev na Pozdravu bruckam in brucem na Kongresnem trgu	12
Slika 3: Babiške carice	14
Slika 4: Babiške šeme	14
Slika 5: Voščilnica za zaposlene ZF	23
Slika 6: Stojnica ZF na Festivalu UNI-SI	27
Slika 7: Stara Informativa, po ta novem pa Festival slovenskih univerz	28
Slika 8: Mi ne razločujemo med belimi in rdečimi - samo pomagamo!	29

1 JUNIJSKI SESTANEK

Miha, tutor SI in koordinator tutorjev

Polno novih obrazov. Nekateri radovedni, drugi rahlo prestrašeni, ker ne vejo v kaj so se spustili, tretji pa že pogledujejo na uro, da vidijo, če bodo zamudili najhitrejši vlak za domov. Tako smo začeli čisto prvi »neuradni« sestanek tutorjev za študijsko leto 2025/26. Zanimivo je biti enkrat na drugi strani tega uvodnega srečanja.

Kot vedno je najprej nekaj uvodnih besed predala mentorica tutorjev študentov doc. dr. Barbara Domajnko. Po potrebnem »ice-breakerju« se je profesorica umaknila, jaz pa sem kot novi koordinator predal bodočim tutorjem uvodne informacije glede pričakovanj in približnega načina poteka prihodnjega študijskega leta. Študenti so imeli proste roke vprašati in potožiti kar jih je morilo npr. s prejšnjimi tutorji, kako si predstavljajo potek tutorstva, kaj sploh pričakujejo od prihodnjega leta ...

Kljub temu, da je bil sestanek res bolj informativne narave in ni predstavljal neke resne obveznosti ali dela, mislim, da so se študenti že takrat malo pokonektali med sabo, čeprav vsi vemo, da se ljudje najbolj povežejo v najbolj zagamanih situacijah – ampak to še pride. :)

2 UVODNI SESTANEK

Desetega septembra je potekal prvi uradni sestanek tutorjev. Nekateri so se prvič srečali z ljudmi, s katerimi bodo to leto sodelovali, drugi pa so med sabo že poznali. Napisanih je par izkušenj posameznih tutorjev, ki so bili na sestanku prisotni.

Lucija, tutorka RT

Čeprav so bile poletne počitnice še v polnem teku in je večina študentov takrat še razmišljala predvsem o oddihu, smo se študenti tutorji že začeli pripravljati na novo študijsko leto. V sredo, 10. septembra 2025, smo se med 11.00 in 14.00 zbrali v prostorih Zdravstvene fakultete, v učilnici 308, kjer je potekalo naše prvo skupno delovno srečanje.

Na srečanju smo se zbrali tutorji iz različnih študijskih smeri Zdravstvene fakultete. Ker se vsi med seboj še nismo poznali oziroma se nekateri prej še nikoli nismo srečali, je bilo na začetku čutiti malo zadržanosti. Ampak to ni trajalo dolgo. Že ob prihodu nas je pričakalo prijetno presenečenje – pripravljena dobrodošlica s sadjem, čokolado in sokovi je takoj ustvarila bolj sproščeno vzdušje in občutek, da nas čaka prijeten začetek skupnega dela.

Srečanje smo začeli z uvodnim pozdravom in predstavitvami. Vsak je povedal nekaj o sebi, od kod prihaja in kaj študira, potem pa smo nadaljevali z nekaj sproščenimi aktivnostmi in igrami za spoznavanje. Ravno ta del se mi je zdel posebej prijeten, saj se je vzdušje zelo hitro spremenilo – iz začetne tišine smo prišli do pogovora, smeha in občutka, da bomo skozi leto dobro sodelovali.

Ko smo se malo bolj sprostili, smo začeli razmišljati tudi bolj delovno. Govorili smo o tem, kaj nas čaka v prihajajočem študijskem letu, kakšne aktivnosti bomo pripravljali, kako lahko tutorji čim bolj pomagamo študentom in kako si predstavljamo sodelovanje med posameznimi skupinami. Vsak je prispeval kakšno idejo ali predlog in lepo je bilo videti, koliko različnih pogledov in energije prinesejo skupaj študenti različnih smeri.

Ob 12.30 so se nam pridružili tudi predstavniki vodstva in uprave fakultete. To je bil eden izmed delov srečanja, ki se mi je zdel posebej koristen, saj smo imeli možnost spoznati ljudi, ki sicer pogosto ostanejo »v ozadju« delovanja fakultete. V sproščenem pogovoru smo lahko postavili vprašanja o delovanju Zdravstvene fakultete, organizaciji študijskega procesa in o tem, kako lahko tutorstvo še bolje povezuje študente in fakulteto. Lepo je bilo videti, da si tudi vodstvo vzame čas za takšna srečanja in da jih zanima naše mnenje.

Proti koncu srečanja smo začeli tudi z bolj konkretnim načrtovanjem dela. Dogovorili smo se o razdelitvi nekaterih področij in izbrali posameznike, ki bodo skozi leto prevzeli nekoliko več odgovornosti oziroma koordinirali določene aktivnosti. Čeprav je bilo srečanje še pred uradnim začetkom študijskega leta, se je že čutilo, da se nekaj začneja in da bomo skupaj ustvarjali prijetno ter povezano tutorsko skupnost.

Ko smo zaključili in počasi odhajali domov, sem imela občutek, da smo naredili dober začetek. Poleg vseh dogovorov in načrtov smo se predvsem bolje spoznali in ustvarili prijetno osnovo za sodelovanje skozi celo leto. Takšna srečanja so dober opomnik, da tutorstvo ni samo organizacija dogodkov in pomoč študentom, ampak tudi povezovanje, izmenjava idej in ustvarjanje občutka skupnosti.

Zala, tutorka DT

Tutorji tega študijskega leta smo se imeli priložnost na novo spoznati. Na začetku smo bili novi tutorji dosti zadržani, zato je profesorica predlagala "ice breaker" aktivnost, kjer je moral vsak napisati način, kako bi se lahko pozdravljali med sabo in za tem smo šli eden do drugega in narediti to, kar je pisalo na listku. Tako je naša zadržanost vsaj do neke mere prešla v smeh in vesele obraze. To se mi zdi super način, kako smo se lahko malo bolje spoznali (čeprav je bilo na začetku dokaj nerodno).

Kasneje smo začeli z bolj formalnimi stvarmi. Govorili smo v planu letošnjega leta in vsi so lahko podali razne ideje, za tem pa so prišli še predstavniki vodstva, ki so se predstavili, kar je bilo super, ker je dobro, da jih kot tutorji vsak do neke mere poznamo. Zdi se mi, da je bil to pomemben del, saj lahko s tem lažje stopimo v kontakt s katerimi od njih, če bi bilo to potrebno.

V celoti je bil sestanek prijeten. Ko ga je bilo konec, sem se počutila vsaj malo bolj pripravljeno na prihajajoče leto in se bilo malo manj živčnosti.

3 POMERJANJE UNIFORM

Na koncu septembra se je bližal pričetek novega študijskega leta in s tem se je delo tutorjev tudi uradno pričelo. Naša prva naloga je bila pomoč novovpisanim pri pomerjanju uniform in svetovanje o njihovi izbiri.

Nuša, tutorica LZP

Če kdo misli, da je izbira uniforme enostavna stvar, potem očitno še ni videl skupine bodočih brucev, ki prvič ugotavljajo, da obstajajo različne številke halj, tunik, hlač in majic. Zadnji dnevi septembra in prvi dnevi oktobra so bili zato rezervirani za eno zelo pomembno nalogo – poskrbeti, da bo nova generacija študentov pripravljena na prve klinične vaje.

Tutorke smo bile tam od jutra dalje, oborožene s kupi obrazcev, uniformami vseh velikosti in približno istim odgovorom na vprašanje: »A mislite, da bo to meni prav?«, ki smo ga slišale vsaj stokrat na dan. Pomagale smo pri izpolnjevanju obrazcev, svetovale pri izbiri velikosti in pazile, da je vse teklo čim bolj gladko. Čeprav smo velikokrat morale ugibati, katera številka bo najboljša, smo se vedno trudile najti takšno, v kateri se bodo študenti dobro počutili tudi med vajami.

Čeprav smo se tutorji skozi termine menjavali, smo me tutorke hitro ugotovile, da so take izmene veliko bolj zabavne, kot bi človek pričakoval. Malo dela, malo lovljenja pravih števil, vmes pa ogromno smeha in tistega klasičnega zafrkavanja, ko se je za nekaj minut polegla gneča. Ob vseh obrazcih in številkah uniform je čas minil veliko hitreje, kot smo pričakovale, predvsem zaradi dobre družbe in sproščenega vzdušja. Bruci so odšli z naročenimi uniformami, me pa še malo bolj povezane kot prej – kar je bil prav lep bonus vsega skupaj.

Lea, tutorica FT

Ko sem izvedela, da moram zaradi pomerjanja uniform v Ljubljano priti že 24. septembra, sem si najprej mislila: »Joj, pa kaj mi je tega treba, saj se faks sploh še ni začel.« Na koncu pa se je izkazalo, da je bil to eden izmed bolj zabavnih dni pred začetkom študijskega leta.

Moja naloga je bila pomagati brucem pri izbiri ustrezne številke uniforme. Na prvi pogled se sliši precej enostavno, v resnici pa smo hitro ugotovili, da je treba misliti tudi malo vnaprej. Ker sem sama po enem letu ugotovila, da mi moja uniforma ni več najbolj udobna, sem bila odločena, da bodo novi študenti izbrali številko, v kateri se bodo lahko normalno gibali tudi čez nekaj semestrov. Zato sem marsikomu svetovala, naj poskusi še številko večjo, preden sprejme končno odločitev.

Seveda pa samo oblačenje uniforme ni bilo dovolj. Vsak je moral opraviti še »uradni test gibljivosti« – nekaj počepov, predklonov in drugih akrobacij, da smo preverili, ali bo uniforma zdržala vse izzive študija na zdravstveni fakulteti. Ob tem ni manjkalo smeha in komentarjev, zato je bilo vzdušje res sproščeno.

Najbolj mi je bilo všeč to, da sem spoznala ogromno novih ljudi. Na pomerjanje so prihajali bodoči študenti različnih smeri, z mnogimi smo poklepetali, se pohecali in z nekaterimi kasneje ostali tudi v stiku. Takšni dogodki so super priložnost, da spoznaš ljudi še preden se študijsko leto zares začne.

Na koncu sem domov odšla s petimi opravljenimi urami, veliko dobrimi vtisi in občutkom, da prihod v Ljubljano septembra sploh ni bil izguba časa. Iskreno povedano, dvomim, da bi se danes spomnila še enega običajnega dneva doma na ležalniku in buljenja v nebo brez oblačka. Zagotovo pa se bom še dolgo spominjala dneva, ko sem pomagala opremiti novo generacijo študentov in pri tem spoznala kup zanimivih ljudi.

Tjaša, tutorica FT

V petek (13. 11. 2025) smo se tutorji v dopoldanskem času zbrali v kletnih prostorih naše fakultete, kjer smo razdeljevali uniforme za bruce različnih programov. Komplete smo si uredili po smereh, da je potem vse potekalo tekoče in nismo imeli težav z nepotrebnim iskanjem uniform. Vsak posameznik je imel v vrečki pripravljeno to, kar je predhodno naročil in je ustrezalo za njegov program in njegovo velikost, na vrhu pa je bil tudi list z imenom in priimkom ter smerjo, ki jo obiskuje. Ko je uniformo prejel smo to tudi ustrezno zabeležili.

Ta izkušnja oziroma priložnost za nabiranje tutorskih ur mi je bila zelo všeč, saj sem se lahko podružila in bolje spoznala tako s tutorji, ki so bili prav tako tam ter s študenti, ki so prišli po uniforme (natančneje z bruci programa Fizioterapije, ki ga predstavljam). Pred tem sem prav tako sodelovala že pri pomerjanju in naročanju uniform, kjer smo nekatere študente že spoznali in jih tudi dodali v messenger skupino. Prav tako pa je bila to super priložnost tudi za njih, saj smo jim skupaj z ostalimi tutorkami lahko odgovorile na raznovrstna vprašanja, dvome ali pa jih le malo opogumile, da smo bile tudi me enkrat na njihovem mestu in da naj ne skrbijo, saj se bodo s svojimi sošolci in nami hitro povezali, me pa jim bomo pri tem na voljo za kakršnokoli pomoč. Na podeljevanju uniform ni bilo več toliko vprašanj, kot na pomerjanju, večino študentov smo namreč že spoznale, zato so bili vzdušje in pogovori že bolj sproščeni. Povabili smo jih tudi na zdravstveni vikend in na dogodke, ki jih organiziramo v sklopu Pacientov.

Menim, da je bilo to več kot le deljenje uniform, saj je predstavljajo spontano in prijetno možnost druženja in spoznavanja med nami in študenti.

4 KARIERNA DELAVNICA

25. septembra je poleg dela s pomerjanjem uniform bila na razporedu tudi karierna delavnica, kjer smo se naučili nekaj novega o sebi in pa tudi različne načine, kako lahko tudi mi pomagamo kakšnemu študentu, ki se še išče.

Sofija, tutorka ZN

Po pomerjanju uniform je večina verjetno že malo računala, koliko časa še ostane do odhoda domov. Potem pa je sledilo še obvestilo, da ostajamo na kariernih delavnicah. Iskreno – na začetku ni bilo ravno veliko navdušenja. Pred začetkom študija si človek predstavlja marsikaj, ne pa da bo sedel v predavalnici in razmišljal o svojih lastnostih ter življenjskih ciljih.

Delavnico je vodil Klemen Marinčič in že po prvih minutah je postalo jasno, da ne bo šlo za klasično predavanje, kjer samo poslušas in čakaš na konec. Vmes smo izpolnjevali različne vprašalnike, razmišljali o svojih prednostih, slabostih in ugotavljali stvari o sebi, o katerih prej mogoče sploh nisi razmišljal.

Najbolj zanimiv del je bil verjetno trenutek, ko smo primerjali rezultate s sošolci in ugotovili, da smo si med sabo precej različni – eni bi vse organizirali do minute natančno, drugi bi najprej šli na kavo in potem videli, kaj bo. In na koncu ugotoviš, da sta oba pristopa včasih čisto okej.

Karierna delavnica je bila tudi ena prvih priložnosti, da smo se malo bolj sproščeno spoznali med sabo, še preden se je študij zares začel. Namesto klasičnega predstavljanja smo skozi aktivnosti hitro našli teme za pogovor in prebili tisto začetno nerodnost.

Na koncu je bil to precej dober zaključek dneva – ne samo zato, ker smo izvedeli nekaj novega o sebi, ampak tudi zato, ker smo iz fakultete odšli z občutkom, da mogoče ne začnemo samo novega študijskega leta, ampak tudi eno novo poglavje.

Nika, tutorka RT

A veste tisti občutek, ko vam zazvoni Outlook in že panično pomislite, da je prišla ocena, obvestilo o vajah ali kakšna nova študijska obveznost? Potem odprete aplikacijo in zagledate sporočilo enega in edinega Klemna Marinčiča. Takrat se marsikdo spomni prav teh kariernih delavnic.

Po pomerjanju uniform smo popoldne ostali na fakulteti še na kariernih delavnicah, ki jih je vodil Klemen Marinčič. Čeprav nismo bili najbolj navdušeni nad idejo, da bomo že pred

uradnim začetkom študija sedeli v predavalnici, se je na koncu izkazalo, da je bilo vse skupaj precej zanimivo in poučno.

Izpolnjevali smo vprašalnik štirih temperamentov, preizkusili SWOT metodo ter reševali vprašalnik o lokusu kontrole. Ob tem smo malo bolje spoznali sebe, primerjali rezultate s sošolci in razmišljali o svojih prednostih, izzivih ter načinu, kako se soočamo z različnimi situacijami.

Delavnica je bila lep uvod v novo študijsko leto, saj smo se ob različnih aktivnostih še nekoliko bolje spoznali in se na sproščen način pripravili na začetek študija.

5 SPREJEM BRUCEV

30. septembra nas je čakal prvi izziv, saj je bil sprejem brucev, ki je bil sestavljen v dveh delih. Prvo se je več študijskih smeri zbralo v večji predavalnici, kjer se je predstavilo vodstvo fakultete, tutorji in pacienti, temu pa je še sledil bolj interni del, kjer pa so posamezne študijske smeri prejele še sprejem njihovih predstavnikov in njihovih tutorjev.

Lea, tutorka BA

Ob začetku novega študijskega leta smo na fakulteti pozdravili novo generacijo študentov. Že zgodaj zjutraj smo se zbrali pred začetkom sprejema in začeli pripravljati pakete dobrodošlice za bruce. Medtem ko so eni pripravljali pakete, so drugi v kleti pomagali pri pomerjanju uniform za študente, ki tega še niso opravili. Seveda so nam vsem delali živčki vendar mislim, da smo bili predvsem veselili samega začetka.

Velika predavalnica se je počasi polnila in čutilo se je, da so bili novi študenti nekoliko nervozni, hkrati pa radovedni glede vsega, kar jih čaka. Po uvodnih nagovorih dekanje in profesorjev smo jih prišli v predavalnico pozdraviti tudi vsi tutorji. Študenti so se razdelili po oddelkih in odšli v različne predavalnice, kjer smo se jim pridružili tudi tutorji glede na smeri študija.

Vzdušje je bilo sprva nekoliko zadržano, zato smo želele prebiti led in se študentom predstaviti tudi same. Ker so profesorice govorile predvsem o študiju in obveznostih, smo se me odločile, da z njimi delimo še nekaj bolj vsakdanjih informacij, za katere smo menile, da jim bodo prišle prav. Povedale smo jim nekaj o mestnih avtobusih, študentskih bonih, kje na fakulteti najdejo stranišča, če je kdaj pred kakšnim predolga vrsta, predstavile smo jim organizacije, ki delujejo na fakulteti, in dogodke, ki smo jih za tekoče študijsko leto načrtovali študenti babištva. Predvsem pa smo jim želele pokazati, da je kljub zahtevnemu študiju mogoče najti čas tudi za druženje, zabavo in stvari, ki te veselijo. Študij je pomemben, vendar je prav tako pomembno, da si ustvarijo lepe spomine in uživajo v študentskih letih.

Po predstavitvi smo nove študentke popeljale po fakulteti ter jim pokazale tudi nekaj manj znanih kotičkov, ki jim bodo med študijem zagotovo koristili. Lepo je bilo opazovati, kako so se med ogledom fakultete postopoma sprostile. Če so bile na začetku še nekoliko zadržane in negotove, je bilo proti koncu dneva na njihovih obrazih opaziti veliko več nasmehov in precej manj skrbi.

Medtem ko je prva skupina že zaključila s sprejemom, smo se tutorji pripravili na prihod naslednjih brucev. V vmesnem času so nekateri spet pomagali v kleti, drugi pa so polnili nove pakete dobrodošlice.

Ko se je dan zaključil, je vsem malo odleglo, saj je bil uspešen, me pa smo bile vesele, da smo lahko bile del njihovega prvega dne študija.

Pia, tutorica BA

Tako kot vsako leto smo tudi letos na fakulteti z veseljem sprejeli novo generacijo brucev AKA študentov 1. letnika. Že zgodaj zjutraj smo se tutorji lotili priprav. Nekateri so poskrbeli za pripravo predavalnice in paketkov dobrodošlice, drugi pa so pomagali pri pomerjanju uniform.

Ko se je predavalnica napolnila, je sledil uradni del programa z nagovorom dekanje, profesorjev in tutorjev. Na obrazih novih študentov je bilo mogoče opaziti mešanico navdušenja, radovednosti in treme, saj je bil to zanje prvi dan na fakulteti in začetek novega življenjskega poglavja.

Po uvodnem delu so se študenti razdelili po oddelkih, kjer smo jim razkazali fakulteto, predstavili kabinete ter jim približali okolje, v katerem bodo preživeli naslednja leta.

Na začetku so bile študentke precej tihe in zadržane, zato smo tutorice poskrbele, da smo hitro prebile led. Poleg osnovnih informacij in uporabnih nasvetov za lažji začetek študija smo jim želele predati še pomembno sporočilo – da študij niso le predavanja, izpiti in obveznosti. Študentska leta so tudi čas novih prijateljstev, nepozabnih doživetij, zabav in izkušenj, ki ostanejo za vse življenje. Želele smo jih spodbuditi, naj izkoristijo vsako priložnost, ki jim jo ponuja študentsko življenje.

Ob koncu dneva pa mislim, da smo bili vsi zadovoljni in ponosni, da je sprejem potekal uspešno. Še posebej nas je razveselilo, da smo lahko novim študentom vsaj nekoliko olajšali prehod iz srednje šole na fakulteto ter jim pomagali, da so se že prvi dan počutili dobrodošle.

Slika 1: Skupinska slika po opravljenem sprejemu brucev

Zala, tutorica DT

Uradni začetek študijskega leta se je za bruce in tutorje začel že malo prej. Vsaj nekateri smo bili dokaj živčni glede naših zadolžitve tega dneva.

Sprejem se je za delovno terapijo začel z sprejemom študijske smeri, kjer smo bili v manjši učilnici. Predstavitev smeri in njihovih splošnih obveznosti so predstavljale profesorice, za tem pa sem še jaz predstavila nekaj informacij o študiju in z njim povezanih stvari ter tudi nekaj splošnih informacij o študentskem življenju. Ko smo končale s predstavitvami me je presenetilo, da so prišli spraševati razne stvari, saj so izgledali bolj zadržano. To je bilo prijetno presenečenje, saj je bilo dosti lažje odgovarjati v živo kot pa preko sporočil ali maila.

Po bolj interni predavitvi smo se z nekaj drugimi tutorji zbrali v veliki predavalnici, pripravili material in počakali, da se predavalnica napolni z novimi obrazi. Za tem je sledila še večji in bolj formalin sprejem. Po predavitvi je do mene stopilo še nekaj brucev, ki so imeli vprašanja glede statusov, kar me je malo prestrašilo, saj nanje nisem bila dobro pripravljena, ampak so bila na srečo taka, ki sem jih lahko odgovorila.

V celoti me je presenetilo njihovo zanimanje za stvari in pogum, da jih vprašajo, saj ko se spomnim na naš začetek, si ni noben upal kaj vprašati. Zdi se mi, da je lahko na to tudi vplival odnos tako zaposlenih kot tudi študentov, da smo se zdeli dostopni, kar je zelo lepo.

6 POZDRAV BRUCKAM IN BRUCEM

Z začetkom oktobra pa nas je že čakal pozdrav bruckam in brucem, kjer smo na stojnici predstavljali posamezne študijske smeri.

Klara, tutorica SI

Pa je spet leto naokoli. Prvi oktober je za večino študentov poseben dan, nekakšen neuradni novoletni dan. Po poletju se spet začnejo predavanja, polnijo se študentski domovi in menze, študentsko življenje zaživi v polnem tempu, brucke in bruci pa prvič zares stopijo v svet študija.

Na Kongresnem trgu je hitro jasno, da ne gre samo za uradno odprtje študijskega leta. Trg je poln študentov z vseh koncev Slovenije, nekateri se med seboj že poznajo, drugi se šele spoznavajo, marsikateri bruc pa še nekoliko negotovo opazuje dogajanje okoli sebe. Kljub temu je vzdušje sproščeno in polno pričakovanj, saj se za mnoge začenja povsem novo življenjsko obdobje.

Po trgu je postavljenih veliko stojnic, kjer se predstavljajo študentski sveti fakultet, društva, organizacije in druge skupine, ki soustvarjajo študentsko življenje. Med sprehodom od stojnice do stojnice lahko iz prve roke izveš marsikaj o različnih dejavnostih, projektih, prostovoljstvu in možnostih vključevanja v obštudijsko življenje še preden sploh zares "zagrižeš" v študij. Dogajanje je pestro, ves čas pa srečuješ nove obraze in poslušаш zanimive zgodbe.

Sledi tudi uradni del programa, kjer nove študente pozdravijo predstavniki Univerze v Ljubljani, Študentskega sveta UL in Mestne občine Ljubljana.

Po uradnem delu se dogajanje nadaljuje v bolj sproščenem vzdušju. Za glasbeni program poskrbita dve glasbeni skupini, ki na trg privabita še več študentov. Ob glasbi, pogovorih in druženju se hitro ustvari občutek povezanosti, ki je značilen za začetek študijskega leta.

Ob koncu dogodka dobiš občutek, da je to en lep začetek novega študentskega leta. Za bruce in brucke je bil to verjetno prvi pravi stik s študentskim življenjem, za ostale pa prijeten opomnik, da se začenja novo študijsko leto, polno novih izzivov, izkušenj in poznanstev.

Slika 2: Skupinska slika udeležencev na Pozdravu bruckam in brucem na Kongresnem trgu

Neža, tutorica OP

Spet je tukaj prvi oktober, dan ko se uradno začne novo študijsko leto. Tako kot vsako leto je tudi letos na ta dan Kongresni trg preplavilo ogromno študentov z različnih koncev Slovenije in iz različnih fakultet. Na Kongresnem trgu so bile postavljene stojnice in na vsaki izmed njih fakultete predstavljajo svoje programe in poskušajo mimoidočim čim bolj prikazati s čim se študentje ukvarjajo na različnih študijskih smereh.

Glede na to da je na naši fakulteti kar osem študijskih programov, je bila na naši mali stojnici kar gneča, saj smo imeli za vsak program kar nekaj materialov in pripomočkov, s pomočjo katerih smo bruckam in brucem predstavili naše poklicne smeri.

Namen tega dogodka je, da se novopečenim študentom predstavijo različne fakultete in organizacije, ki delujejo pod okriljem Univerze v Ljubljani, hkrati pa je to krasna priložnost za spoznavanje novih ljudi in spletnje novih prijateljstev. Vzdušje med študenti je bilo živahno in veselo, celotno dogajanje pa je popestrila tudi živahna glasba. Brucke in bruce so uradno nagovorili tudi predstavniki Univerze v Ljubljani, Študentskega sveta ter mestne občine Ljubljana.

Ogromno novih obrazov, nekateri še malo prestrašeno, drugi pa že bolj suvereno vstopajo v novo študijsko leto in novim dogodivščinam naproti.

7 BABIŠKI PIKNIK

Deana, tutorka BA

Kaj dobiš, ko združiš 60 bodočih babic, dobro voljo, zabavne igre, glasbo in kup norih idej? Najboljši babiški piknik leta!

Študentke tutorke smo tudi letos nadaljevale tradicijo in organizirale že težko pričakovani Babiški piknik 2025, ki je potekal 13. oktobra 2025 na študentskem kampusu. Dogodek je združil študentke vseh treh letnikov babištva ter ustvaril priložnost za sproščeno druženje izven predavalnic in kliničnega okolja.

Večer je minil v znamenju smeha, dobre glasbe, prijetnih pogovorov in ustvarjanja novih prijateljstev. Še posebej dragoceno je bilo medgeneracijsko povezovanje med študentkami različnih letnikov, saj smo imele priložnost bolje spoznati druga drugo, izmenjati izkušnje in okrepiti občutek pripadnosti naši stroki. Takšna druženja so pomemben del študentskega življenja, saj gradijo vezi, ki pogosto ostanejo tudi po zaključku študija.

Seveda ni manjkalo niti tekmovalnega duha. Pripravile smo številne tematske »babiške« igre, med katerimi so bile pub kviz o babištvu, hitrostno previjanje novorojenčka ter tekmovanje v najhitrejšem oblačenju sterilnih rokavic. Ekipe so bile sestavljene iz študentk vseh treh letnikov, kar je spodbudilo sodelovanje, medsebojno pomoč in veliko zabavnih trenutkov. Ob navijanju, smehu in prijateljskem rivalstvu smo dokazale, da znamo bodoče babice poleg strokovnosti pokazati tudi veliko mero ustvarjalnosti in ekipnega duha.

Babiški piknik 2025 je bil več kot le družabni dogodek – bil je večer povezovanja, novih poznanstev in nepozabnih spominov. Domov smo odšle polne lepih vtisov, z novimi prijateljstvi in z željo, da se prihodnje leto ponovno srečamo v še večjem številu. Preživele smo še eno čudovito skupno noč, ki bo zagotovo ostala v lepem spominu vsem udeleženkam.

Tutorski pozdrav!

Slika 3: Babiške carice

Slika 4: Babiške šeme

8 RAZDELJEVANJE UNIFORM

13. in 14. novembra je bil končno čas, da najnovejši študentje dobijo svoje uniforme. Tutorji smo pomagali pri razdelitvi uniform, da je proces šel kar se da tekoče.

Pia, tutorka BA

Ker študenti uniforme potrebujemo tako pri vajah na fakulteti kot tudi v kliničnem okolju, jih je bilo pred začetkom študijskega leta potrebno razdeliti. Na prvi pogled lahko to zveni kot najlažja naloga na svetu, ampak realnost je malo drugačna – potrebuješ dobro organizacijo, usklajevanje in kar par pridnih rok. Izkušnja je bila kljub vsemu zelo prijetna, saj smo tutorji veliko časa preživeli skupaj, se med delom povezali in se ob številnih zanimivih situacijah tudi dobro nasmejali.

Kljub temu pa, da so smeri imele določen datum in uro, se študenti tega niso najbolj držali kar pomeni da smo imeli fair share zmede in kaosa saj se je vrsta daljšala, mi pa smo brskali po škatlah za številke, preverjali podatke in lovili podpise študentov.

Občasno je bilo kar precej živahno, vendar smo z dobro organizacijo, ekipnim delom in veliko dobre volje uspešno opravili svojo nalogo. Do konca razdeljevanja smo postali že pravi mojstri v iskanju uniform, najpomembneje pa je bilo, da je vsak študent odšel domov s svojo (in pomožnosti še s prijateljevo) uniformo.

Sofija, tutorka ZN

Če je bilo pomerjanje uniform še relativno mirno in zabavno, je bilo razdeljevanje že malo bolj zares. Takrat se je namreč pokazalo, da je uniforma očitno ena tistih stvari, ki jih študent želi dobiti takoj in po možnosti v točno 30 sekundah.

Naša naloga je bila precej enostavna na papirju – poiskati pravo uniformo, preveriti podatke in jo predati novemu lastniku. V praksi pa je to pomenilo veliko odpiranja škatel, iskanja števil, vprašanj v stilu »a res misliš, da bo to prava velikost?«, pa tudi kakšen pogled v vrsto, kjer je bilo že videti rahlo nestrpnost, ker je vsak želel čim prej zaključiti in iti naprej po svojih opravkih.

Na trenutke je bilo malo kaotično – veliko ljudi, veliko uniform in veliko vprašanj hkrati – ampak ravno to je naredilo dogodek zabaven. Med čakanjem smo se tutorji med sabo še malo povezali, se nasmejali kakšni situaciji in ugotovili, da se pri takih dogodkih vedno najde nekdo, ki bo petkrat vprašal isto stvar ali pa bil prepričan, da njegova uniforma zagotovo ni prava.

Po dveh dneh smo bili sicer že kar dobro natrenirani v prepoznavanju števil in iskanju paketov, ampak je bil dober občutek, ko smo videli, da so na koncu vsi odšli s svojo uniformo in da je zadeva kljub manjšemu organiziranemu kaosu stekla. Pa tudi bruci so takrat verjetno prvič malo bolj začutili, da se študij dejansko začne.

Čeprav razdeljevanje uniform mogoče ne zveni kot najbolj zanimen dogodek v letu, je bil to en tistih trenutkov, ko vidiš, koliko malih stvari se zgodi v ozadju, da na koncu vse normalno poteka.

9 ZDRAVSTVENI VIKEND

November pa je bil tudi čas, v katerem poteka zdravstveni vikend!

Asja, tutorica FT

Letos smo se za en vikend odpravili na Krk, kjer je potekal Zdravstveni vikend. Uradno so bili to trije dnevi predavanj in organiziranega programa, v praksi pa precej bolj študentska kombinacija vsega po malem, nekaj resnega dela, nekaj druženja in veliko sproščenih trenutkov, ki se zgodijo čisto spontano.

Čez dan so potekala predavanja, ki so bila presenetljivo zanimiva in v resnici tudi uporabna. Ni šlo za nekaj, kar bi samo odsedel, ampak se je dalo kar nekaj odnesti, če si bil vsaj približno pri stvari. Seveda pa smo študenti pač študenti, nekdo je kakšno predavanje izpustil, kdo je prišel malo kasneje, kdo pa je vmes naredil krajši premor. Vse skupaj pa nič nenavadnega, bolj klasičen ritem takega vikenda.

Zvečer pa se je tempo precej spremenil. Dva večera sta poskrbela za sproščeno druženje, kjer so pogovori hitro šli v vse smeri, od resnih študentskih debat do čisto random tem, ki nimajo nobene povezave s faksom. Vzdušje je bilo zelo sproščeno in glasno, ob kozarčku pijače pa še toliko bolj. Zanimivo je bilo, da so nas bruci tudi v teh trenutkih še vedno uspeli najti in nas začeli spraševati o izpitih, kolokvijih in tem, kako stvari dejansko potekajo na faksu, kot da študijske skrbi nikoli ne počivajo, niti na Krku.

Na splošno je bil vikend ena taka mešanica predavanj in druženja, kjer ni nekega strogega plana, ampak se stvari sproti sestavljajo same od sebe. In ravno to je verjetno tisto, kar ga naredi zanimivega, ker nikoli čisto ne veš, kako se bo dan razvil, na koncu pa vseeno izpade super izkušnja.

Nikolina, tutorica ZN

Letošnji Zdravstveni vikend nas je prvič popeljal na Krk, kjer smo tri dni preživel v prijetni družbi, ob zanimivih predavanjih in sproščenem večernem programu. Bil je odlična priložnost za pridobivanje novega znanja, hkrati pa tudi za druženje in spoznavanje študentov iz različnih letnikov.

Čez dan smo spremljali predavanja na različne aktualne teme. Izvedeli smo več o zdravi prehrani in njenem pomenu za ohranjanje zdravja, poslušali predavanje o umetni inteligenci v zdravstvu ter se seznanili tudi z zagotavljanjem pacientovih pravic. Predavanja so bila zanimiva, uporabna in so ponudila veliko novih pogledov na teme, s katerimi se bomo kot bodoči zdravstveni delavci srečevali tudi v praksi.

Med odmori in po končanem programu je bilo dovolj časa za druženje, sprehod ob morju in sproščen klepet. Prav takšni trenutki naredijo Zdravstveni vikend še posebej prijeten, saj se ob njih ustvarijo nova poznanstva in prijateljstva.

Za dobro vzdušje je poskrbel tudi večerni program. Prvi večer smo se sprostili na manjši zabavi, drugi večer pa smo se pomerili v pub kvizu, kjer ni manjkalo tekmovalnega duha, smeha in zabavnih vprašanj. Po kvizu se je večer nadaljeval z zabavo, tako da dobre volje ni primanjkovalo.

Ob koncu vikenda smo domov odšli bogatejši za novo znanje, lepe spomine in veliko prijetnih trenutkov. Prvi Zdravstveni vikend na Krku je zagotovo izpolnil pričakovanja in pokazal, da se lahko strokovne vsebine in sproščeno druženje odlično dopolnjujejo.

10 VPRAŠAJ TUTORJA

V novembru so tudi potekala srečanja Vprašaj tutorja, kjer so tutorji po dogovoru svojih študijskih smeri organizirali sestanke, kjer so lahko odgovarjali na razna vprašanja, ki jih imajo študenti.

Timotej, tutor ZN

Dogodek »Vprašaj tutorja« smo tutorji zdravstvene nege izvedli 19. 11. 2025, potem ko smo med bruci preverili, kateri termin jim najbolj ustreza. Že pred dogodkom smo jih o ideji obvestili v Facebook skupini, kjer je bilo zanimanje precejšnje, zato smo se odločili, da srečanje izvedemo preko platforme Zoom. Pred začetkom smo z nekaj negotovosti pričakovali, koliko študentov se bo dogodka udeležilo, saj nismo vedeli, ali se nam bo pridružil le kakšen posameznik ali večja skupina. Na naše veselje se je dogodka udeležilo približno 20–30 brucev, ki so aktivno sodelovali in zastavljali številna vprašanja.

Med najpogostejšimi vprašanji so bila tista o zahtevnosti posameznih predmetov, predvsem kateri predmet je najtežji, koliko let zamujajo z učenjem anatomije, zakaj so določeni predmeti pomembni za študij zdravstvene nege, kdaj bodo imeli čas dihati, koliko je skupno število vseh vaj v prvem letniku, ter kako poteka klinično usposabljanje, ki ga ima naš študijski program največ. Dogodek je trajal približno eno uro, vzdušje pa je bilo zelo sproščeno in prijetno. Veliko smo se nasmejali in pozabavali. Prepričani smo, da smo odgovorili na vsa zastavljena vprašanja in brucem pomagali pri boljšem razumevanju študija. Ob tem smo z njimi stkali posebno vez, kar se je pokazalo tudi kasneje, saj smo tekom leta pogosto prejeli sporočila z dodatnimi vprašanji in prošnjami za nasvete, tudi v zasebna sporočila. Bruci so poudarili, da jim je dogodek zelo olajšal priprave na izpite ter povečal samozavest pri pristopu h kliničnemu usposabljanju, še posebej tistim, ki pred začetkom študija niso imeli predznanja s področja zdravstvene nege.

Jani, tutor RT

V prvem mesecu na faksu lahko iz lastnih izkušenj povemo, da se poraja veliko vprašanj. Vprašanja o študiju in o študentskem življenju, ki lahko vzbudijo negotovost. Zato smo se tutorji dogovorili, da bomo mlajšim kolegom prehod iz dijaškega v študentski svet olajšali in jim dali občutek, da pri svojih dilemah niso sami.

S študenti prvega letnika smo se dobili na videosrečanju kar preko računalnikov. Vprašanja so se dotaknila tem o organizaciji časa, učenja za izpite ter iskanja ravnotežja med študijem in prostim časom. Prvi letniki so bili zelo odprti, iskreni glede svojih skrbi in pripravljeni prisluhniti našim izkušnjam. Veselilo nas je, da so aktivno sodelovali pri pogovoru, saj so tako ugotovili, da se s podobnimi izzivi srečuje skoraj vsak študent na začetku svoje študijske

poti. Skupaj smo iskali odgovore na njihova vprašanja in delili nasvete, ki so se nam samim izkazali za koristne.

Delavnica me je spomnila tudi na moje prve letnike in na to, kako dragoceno je, ko ti nekdo malo starejši pove, da je povsem normalno, če te je na začetku malo strah ali ti stvari ne gredo ravno po načrtu.

Asja, tutorica FT

Ideja »Vprašaj tutorja« Zoom srečanja je bila preprosta – dati študentom priložnost, da nas tutorke vprašajo karkoli glede študija. Od izpitov, kolokvijev, vaj in seminarjev pa vse do praktičnih usposabljanj in vseh tistih stvari, ki se na začetku leta vedno zdijo malo nejasne, pa bi si jih v bistvu vsi radi razložili čim prej.

Povezavo za Zoom srečanje smo poslale vsem študentom, tako brucem kot tudi višjim letnikom. Ker dogodek ni bil obvezen, je bila udeležba temu primerna precej “fakultetna” v smislu, če ni obvezno, potem verjetno ni treba priti. ;)

Na Zoom se je priključila ena študentka. Brez kamere in mikrofona je nekaj časa tiho spremljala dogajanje, mi smo jo pozdravile, potem pa je po nekaj minutah odšla. Na koncu smo tako ostale tri tutorke in prazen Zoom meeting, ki je bil sicer namenjen študentom. Ker pa je bil termin že rezerviran in ura namenjena pogovoru, smo ga kar izkoristile do konca. Namesto “Vprašaj tutorja” se je tako precej spontano razvil pravi “girl talk”. In iskreno tem nam ni manjkalo pa tudi ura je na koncu še vedno minila prehitro.

Lea, tutorica FT

Dogodek »Vprašaj tutorja« je bil organiziran preko Zooma in njegov namen je bil, da bi lahko bruci fizioterapije vprašali karkoli jih zanima glede študija, predmetov, izpitov, prakse ali študentskega življenja nasploh. Skupaj s še dvema tutoricama smo pripravile Zoom povezavo, jo posredovale študentom in se ob dogovorjeni uri pridno usedle za računalnike ter čakale na radovedna vprašanja.

Priznam, da sem pričakovala vsaj nekaj treme, vprašanj o profesorjih, izpitih ali pa klasično »koliko časa bom sploh še imela za življenje«. Namesto tega pa smo najprej čakale minuto, dve, pet minut in ugotovile, da je zanimanje nekoliko manjše od pričakovanj. Nekaj študentov se je sicer priključilo, vendar kljub našemu povabilu, da lahko vprašajo karkoli, ni bilo odziva.

Po približno desetih minutah so se udeleženci postopoma odjavili, dokler ni ostala samo še ena skrivnostna oseba z ugasnjeno kamero, ki prav tako ni rekla niti besede. Tudi ta je kmalu zapustila Zoom in tako smo na srečanju ostale samo še tri tutorice. Dogodek se je nato

spontano preobrazil v pravo Zoom čajanko. Konec koncev smo na klicu ostale tri ženske s tako pestrim vsakdanom, da je imela vsaka nekaj novega za povedati, čeprav smo se videle že približno dvanajst ur nazaj, smo očitno vmes nabrale dovolj novih informacij za najmanj še eno srečanje. Na koncu smo ugotovile, da bruci sicer niso izkoristili priložnosti za vprašanja, smo pa zato me zelo uspešno izkoristile vseh 45 minut Zooma, za katerega smo bile rezervirane.

Čeprav dogodek po številu vprašanj ni ravno podiral rekordov, se mi je zdel zanimiva izkušnja. Verjetno je razlog za manjšo udeležbo tudi to, da smo tutorji študentom tako ali tako dosegljivi skoraj ves čas preko telefona, Messenger skupin in drugih socialnih omrežjih, zato večina odgovore dobi že tam.

Na koncu sem ugotovila, da tudi dogodki, ki ne potekajo po načrtih, pogosto pustijo najbolj zabaven spomin. Vprašanj res ni bilo veliko, smeha pa zato precej več.

11 VOŠČILNICA ZAPOSLENIM ZF

Nika, tutorica RT

V decembru smo tutorji dobili nalogo, da pripravimo božično-novoletno voščilnico za zaposlene na Zdravstveni fakulteti. In kot se za december spodobi, je bilo vsega po malo. Zadnje obveznosti, praznično vzdušje, iskanje daril in občutek, da dnevi minevajo malo prehitro. Ker je bil rok za oddajo voščilnice kratek, ni bilo veliko časa za razmišljanje. Treba je bilo kar hitro odpreti računalnik, ujeti praznično idejo in začeti ustvarjati.

V skupini nas je bilo okoli pet in dogovorili smo se, da vsak pripravi svojo različico voščilnice. Tako je vsak lahko pokazal malo svojega stila. Nekdo bolj preprosto, nekdo bolj praznično, nekdo pa z malo več okraski, ker decembra pač zvezdic in božičnih bunkic nikoli ni preveč.

Ko smo imeli voščilnice pripravljene, smo jih skupaj pregledali in na koncu glasovali, katera bo izbrana. Pri svoji voščilnici sem želela, da izgleda toplo, praznično in prijetno, hkrati pa še vedno dovolj urejeno, saj je bila namenjena zaposlenim na fakulteti. Poleg voščila pa je bilo vključeno tudi sporočilo zahvale zaposlenim za njihovo delo, znanje in podporo študentom.

Meni je bila ta naloga zelo prijetna, ker je bila malo drugačna od običajnih tutorskih obveznosti. Tokrat nismo odgovarjali na vprašanja študentov ali pomagali pri študijskih dilemah, ampak smo ustvarili nekaj prazničnega. In če smo s tem komu vsaj malo polepšali konec leta, je bil namen dosežen.

Slika 5: Voščilnica za zaposlene ZF

12 ERASMUS WELCOME DAY

S pričetkom novega leta pa so se tudi začele Erasmus izmenjave.

Klara, tutorica RT

Prvi Erasmus+ Welcome Day se je začel tako, kot se takšni dnevi ponavadi začnejo – z novimi obrazi, malo začetne zadržanosti in občutkom, da nihče še čisto ne ve, kdo je kdo, ampak da bo najbrž vse okej. Da bi bilo vzdušje že na začetku čim bolj sproščeno, smo tutorji pripravili kavo, sok in piškote, kar se je izkazalo za kar dobro taktiko.

Tokrat smo se informativnega dneva udeležili samo tutorji radiološke tehnologije, saj je bila skupina Erasmus+ študentov sestavljena samo iz študentov radiološke tehnologije iz različnih držav. Že na začetku me je presenetilo, koliko je bilo Ircev. Ker sem bila tudi sama na izmenjavi na Irskem, smo z njimi zelo hitro našli skupne teme za pogovor – od izmenjave, faksa in življenja na Irskem do čisto vsakdanjih stvari. Pogovor je hitro stekel, na koncu pa smo se povezali še na Instagramu, tako da je bil “networking” očitno uspešno opravljen.

Seveda pa niso bili samo iz Irske. V skupini so bili tudi študenti iz drugih držav, zato je bil dan zanimiv že zaradi same mešanice različnih izkušenj, naglasov in pogledov. Najprej smo se tutorji na kratko predstavili in jim povedali, kdo smo, zakaj smo tam in da se lahko obrnejo na nas, če bodo potrebovali pomoč – pa naj bo to glede faksa, prakse, Ljubljane ali pa samo vprašanje, kam se splača iti na dobro hrano.

Sledil je bolj sproščen del, kjer smo se pogovarjali o Ljubljani in kako kot študent preživeti v njem, Sloveniji in njihovih prvih vtisih. Na zemljevid Slovenije so označevali mesta, reke in gorovja, hkrati pa nam že predstavljali njihove plane za izlete. Nekateri so imeli že kar dobro

izdelan seznam destinacij, drugi pa so verjetno prvič ugotovili, da Slovenija ni samo Ljubljana, Bled in mogoče še morje, če imaš srečo z vremenom.

Za malo tekmovalnega duha smo pripravili še kviz o Sloveniji. Izkazalo se je, da slovenska geografija ni ravno najlažja stvar na svetu, ampak to sploh ni pokvarilo vzdušja. Bilo je veliko ugibanja, smeha in tistih pogledov, ko veš, da odgovor verjetno ni pravilen, ampak ga vseeno izbereš, ker se sliši dovolj samozavestno. Me je pa presenetilo, koliko jih je v kvizu poznalo slovensko potico – očitno je naša sladica že kar dobro mednarodno zastopana. Ugotovili smo tudi, da je šport, ki Slovence najbolj povezuje, verjetno kar smučarski skoki oziroma poleti. Pozimi se očitno vsi malo spremenimo v strokovnjake za daljave, veter in doskok.

Ker pa se spodobi, da Erasmus+ študenti že prvi dan spoznajo tudi pomemben del študentske prehranske kulture, smo jim ponudili burek. Za nekatere je bil to prvi burek v življenju, kar

je skoraj zgodovinski trenutek. Poskusili so različne okuse in hitro ugotovili, da je burek očitno nekaj, kar moraš v Sloveniji vsaj enkrat probati.

Dan se je zaključil z vodenim ogledom Ljubljane, kjer se jim tutorji nisva pridružili. Kljub temu mislim, da je bil Welcome Day uspešen – študenti so dobili osnovne informacije, spoznali tutorje, se malo sprostili, poskusili burek in že prvi dan ugotovili, da Erasmus+ v Sloveniji ne bo samo študij in praksa, ampak tudi nova poznanstva, dobra hrana in verjetno še kakšna zabavna kulturna zmeda.

13 FESTIVAL UNI-SI

Deana, tutorica BA

Razpotje življenja – kam naprej?

Zaposlitev ali študij? Kateri študij izbrati? Na kateri univerzi študirati? Kaj me sploh veseli? To so vprašanja, s katerimi se prej ali slej sreča skoraj vsak mlad človek. Odgovorov pa pogosto ni tako lahko najti.

Verjetno se nas večina spomni tega občutka, ko si izbiral skoraj najpomembnejšo odločitev v življenja – izbrati svojo nadaljnjo poklicno ali izobraževalno pot. Dolga leta je bila tu za nas Informativa, katera je združevala osnovnošolce, srednješolce in včasih tudi študente in vsi so si želeli eno – dobiti čim več odgovorov o želenem študiju.

Letos pa so slovenske fakultete združile moči in organizirale svoj dogodek – festival UNI-SI, kateri je potekal med 16. in 18. januarjem na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Namen dogodka je bil obiskovalcem predstaviti študijske programe ter jim pomagati pri odločitvi za nadaljnjo izobraževalno pot.

Na festivalu je sodelovala tudi Zdravstvena fakulteta, kjer smo kot predstavniki študentov sodelovali tutorji. Stojnica fakultete je bila zasnovana premišljeno in vsebinsko bogato - z razstavljenimi učnimi pripomočki, demonstracijskimi materiali in vizualnimi gradivi, značilnimi za posamezne študijske smeri.

Študentke babišva smo imele ogromno učnih pripomočkov, ampak izstopal pa je prav poseben – umeten nosečniški trebušček. Obiskovalce smo spodbujale, da se preizkusijo v vlogi nosečnice in poskusijo opraviti nosečnicam težja dela – pobiranje stvari iz tal in vezanje vezalk. Nekaterim je to hitro uspelo, drugi pa so potrebovali malo več časa. S trebuškom sem se tudi sama sprehodila po drugih stojnicah in dobila kar nekaj zanimivih reakcij – od zgroženosti do začudenosti do veselja in besed »Ali lahko tudi jaz poskusim?« Seveda je bil odgovor da. Tako smo se povezovali in krepili vezi s študenti iz drugih fakultet.

Sodelovanje na festivalu UNI-SI je bilo zame izjemno pozitivna izkušnja. Ob pogovorih z obiskovalci sem spoznala, koliko strokovnega znanja sem v času študija že pridobila, hkrati pa sem se še bolj zavedala pomena našega poklica in vloge, ki jo imajo babice pri skrbi za ženske in njihove družine. Veseli me, da sem lahko bodočim študentom približala študij babišva ter jim pomagala pri iskanju odgovorov na vprašanja, ki so morda nekoč zanimala tudi mene.

Tutorski pozdrav!

Slika 6: Stojnica ZF na Festivalu UNI-SI

Klara, tutorica ZN

Petek zjutraj, ura 8:45. Zbiramo se na stojnici našega faksa ki je bila locirana čisto na koncu dvorane v kateri se je dogodek odvijal. Ko smo se vsi zbrali smo dobili majčke z logom Univerze v Ljubljani v katere smo se preoblekli.

Ura odbije 9:00, ko se odprejo vrata dvorane in radovedni srednješolci raziskujejo stojnice. Na začetku še ni bilo toliko ljudi, a po približno po eni uri od odprtja vrat je naša stojnica polna z srednješolci ter njihovimi starši, ki imajo tisoč in eno vprašanje. Fizioterapija je imela sabo modele sklepov, delovna terapija je imela delovno terapevtske pripomočke, ortotika in protetika so imeli ortoze in proteze, laboratorijska zobna protetika so imeli zobne proteze, radiološki inženirji so imeli rentgenske slike ter čelado za rentgensko slikanje, sanitarni inženirji so imeli modele za vzorčenje vode in druge stvari, babice so imele model medenice, modele dojenčkov ter nosečniški trebuh, ki je bil kar velika atrakcija saj so ga skoraj vsi želeli poskusiti, zdravstvena nega pa smo imeli staro EKG napravo, lutko za oživljanje, infuzije ter brizge. Največ interesa so obiskovalci kazali v smeri babištvo, fizioterapija, delovna terapija, radiološka tehnologija ter laboratorijska zobna protetika. Pogosto vprašanje ki smo ga dobili je bilo kaj je razlika med babištvom ter zdravstveno nego, koliko je pogosta omejitev za sprejem na program, ali je študij težek, kako lahko balanciraš študijsko življenje z ob študijskimi dejavnostmi, kako poteka praktično usposabljanje in kje ga opravljaš in še mnogo drugih. Zraven nas je imela stojnico Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo. Z študenti, ki so predstavljali njihovo fakulteto smo se kar spoprijateljili in tudi malo pošalili.

Konec dneva, ko so se vrata festivala zaprla ob 18:00 je bilo lepo videti kako veliko je bilo radovednih obrazov ki jih zanima študij na naši fakulteti.

Slika 7: Stara Informativa, po ta novem pa Festival slovenskih univerz

Zara, tutorka LZP

To sta bila prav zagotovo moja dva najbolj aktivna dneva v vlogi tutorke smeri laboratorijske zobne protetike. Predstavitve univerz in številnih študijskih smeri so potekale sredi februarja in oba dneva sem bila prisotna, od začetka do konca. Noro. Zagotovo sem bila najbolj pridna od tutorjev takrat, sploh ker sem sama predstavljala našo tako »precejeno« smer. Malo se šalim, ampak kar je res, je res. Po zaključku vem, da smo bili vsi konkretno izčrpani. Ko bi takrat lahko vsak užival doma z dobro družbo, smo mi, tutorji s pomočjo tudi nekaj profesorjev, tako rekoč na veliki petek in soboto, prav tako uživali v skoraj neskončnih, a krajših klepetih z bodočimi študenti in študentkami. Teh slabih 48 ur je bilo res neskončnih in ni bilo videti konca. Lahko ju opredelim kot nenehno opisovanje, ponavljanje in klobasanje o našem delu v temnem, kletnem zobnem laboratoriju. Sliši se kot, da nam ni do tega poklica in smo tam priprti, a temu ni tako. Ko smo zatopljeni v delo med vajami, ki ga moramo čim prej končati in smo konstantno pod pritiskom, da če ne opravimo vseh izdelkov, ne opravimo laboratorijskih vaj in potem ne moremo na izpit ter se vse skupaj zavleče v poletje,...moramo ZARES POTRDITI, da UŽIVAMO! ;)

Vrnimo se nazaj na Gospodarsko razstavišče, na Festival UNI-SI. Skratka, po tolikih dialogih na jeziku že čutiš nekaj vozličkov. Kajti lahko si še tako vrhunski govorec ali rojen igralec ali pa tip človeka, ki prenese strah pred publiko, moraš kljub temu imeti tudi kanček kondicije. Pogovori so potekali prav tako o samem delovanju fakultete, kot tudi o

študentskem svetu. S tem želimo na preprost način predstaviti in z rekviziti prikazati kaj točno obsega ter tudi do kam vse sega naša stroka. Nekateri ne razumejo čisto bistva oziroma mnogokrat zamenjujejo ta poklic. Zato pa smo tukaj mi. S prejšnjo mislijo, kako je naša smer ter hkrati poklic »precenjen«, sem seveda sarkastično mislila ravno obratno. Delo laboratorijskega zobnega protetika je izredno zahtevno, skrbno, natančno in kar se da estetsko. Na kar že vse povpraševalce, ki obiščejo našo stojnico na tem festivalu optimistično opozorimo, je to, da mora biti veliko vloženega truda v delo, obenem pa je tega dela ogromno presedetega.

Na koncu pa ostane predvsem občutek, da je bilo vredno. Če smo vsaj komu pomagali pri odločitvi za študij ali razbili kakšen mit o laboratorijski zobni protetiki, smo svoj namen dosegli. Morda bo prav kdo izmed letošnjih obiskovalcev čez nekaj let stal na istem mestu kot tutor in z enakim navdušenjem predstavljal našo smer naprej. Festival UNI-SI ni bil le predstavitev študija, temveč tudi priložnost, da pokažemo drugim, kot tudi sebi, koliko znanja, ustvarjalnosti in predanosti se skriva za našim poklicem. In čeprav se naše delo večinoma odvija za laboratorijskimi vrati, je njegov rezultat vsak dan viden v nasmehih ljudi. In prav zato je Festival UNI-SI odličen način, da ta poklic približamo tudi tistim, ki ga še ne poznajo.

Slika 8: Mi ne razločujemo med belimi in rdečimi - samo pomagamo!

14 WELCOME DAY-ERASMUS+

Lea, tutorica BA

Na začetku Erasmus obdobja se je na fakulteti organiziral Welcome Day za Erasmus+ študente. Najprej so jih pozdravili profesorji, ki skrbijo za Erasmus program, nato pa sva se predstavila še tutorja za tuje študente. Na hitro sva jim povedala, kdo sva in da sva jim na voljo, če bodo med študijem ali bivanjem v Sloveniji karkoli potrebovali.

Potem je sledil informativni del, kjer jim je gospod iz Kampusa razložil vse o študentskih bonih v Sloveniji. Po tem pa smo šli na bolj sproščen del. Na praznem zemljevidu Slovenije so študenti risali reke, gore, mesta in pokrajine ter ugotavljali, kam kaj spada. Bilo je zelo zabavno, študenti so zelo uživali, seveda pa so potrebovali tudi nekaj pomoči.

Za konec smo imeli še kviz o Sloveniji, kjer se je izkazalo, da mi geografija ne gre ravno najbolje. Kljub temu smo se imeli super. Vzdušje je bilo zelo dobro, študenti so bili zgovorni in sproščeni, veliko pa so naju spraševali o praksi ter o socialnem življenju v Ljubljani, kot na primer: kam iti jest, kaj si ogledati in v katere klube naj gredo itd. Vse je potekalo v zelo sproščenem vzdušju, zato je bilo res prijetno. Mislim, da je bil highlight njihovega dneva malica, saj je bilo na voljo več vrst burekov, ki so jih lahko poskusili. Večina bureka še nikoli ni probala, zato so bili zelo navdušeni. Preizkušali so različne okuse in jih med seboj ocenjevali, kateri jim je bil najbolj všeč.

Dan so zaključili z vodenim ogledom Ljubljane, kjer pa se jim midva kot tutorja nisva pridružila.

Tutorski pozdrav!

15 INFORMATIVNI DNEVI

13. in 14. februarja so na fakulteti potekali informativni dnevi. Tutorji smo pomagali pri različnih nalogah, ki jih je zajemala priprava, smo pa tudi predstavljali študentsko stran študija posameznih smeri.

Timotej, tutor ZN

Informativni dnevi so potekali 13. 2. in 14. 2., pri čemer je bil prvi dan izveden v živo na fakulteti, drugi pa preko spletne platforme Zoom. Organizacija dogodka je bila zelo obsežna, saj smo tutorji posameznih smeri imeli veliko različnih nalog in odgovornosti. Že pred samim začetkom smo nestrpno pričakovali, kdo vse bo prišel med naše bodoče bruce, ali bomo med njimi srečali tudi kakšne znance ter kako radovedni in zagnani bodo za spoznavanje študija. V zraku je bilo čutiti prijetno vznemirjenje, saj je bil to eden tistih dni, ko se trud in priprave tutorjev dejansko pokažejo v praksi. Na naši smeri zdravstvena nega, je bilo zanimanje zelo veliko, zato je predavalnica P22 dobesedno pokala po šivih, kar je ustvarilo zelo dinamično in živahno vzdušje. Podobno je bilo tudi na fizioterapiji, kjer je bil odziv prav tako izjemen in je bilo potrebno kar nekaj prilagajanja, da smo lahko vse zainteresirane ustrezno sprejeli in jim predstavili študij.

Na informativnem dnevu smo se tutorji v petek zgodaj zjutraj, okoli 8. ure, zbrali na fakulteti, kjer smo se najprej dogovorili o poteku dneva in si razdelili naloge. Skupaj smo poiskali predstavnike naše smeri, ki so kasneje sodelovali pri predstavitvah in predavanjih. Med samim dogodkom smo tutorji predstavili svoje delo, opisali potek študija ter odgovorili na številna vprašanja, ki so jih imeli bodoči študenti glede predavanj, vaj, izpitov in študentskega življenja nasploh. Poleg tega smo predstavili tudi delovanje študentske organizacije Pacienti ter različne projekte in aktivnosti, v katere se lahko študenti vključijo med študijem. Po končanem uradnem delu smo bodoče študente popeljali po kabinetih in jim pokazali prostore, kjer poteka naše delo, ter jim na ta način še bolj približali naš poklic in vsakdanjik. Ob tem smo jim z nasmehom na obrazu opisali tudi, kaj jih čaka, če se odločijo za vpis na našo fakulteto. Na koncu smo dobili občutek, da so dijaki zadovoljni in polni pozitivnih vtisov zapustili predstavitev ter da so pridobili veliko koristnih informacij za svojo nadaljnjo odločitev.

Drugi del informativnih dni, ki je potekal 14. 2., je bil izveden na daljavo preko platforme Zoom. Udeležba je bila nekoliko manjša kot na fizičnem dogodku, vendar se je kljub temu razvila zelo dobra in aktivna razprava. Ta način izvedbe se nam je zdel zelo priročen, saj smo lahko informativni dan izvedli kar iz domačega okolja, kar je omogočilo večjo fleksibilnost tako za organizatorje kot za udeležence. Tudi ta del je potekal podobno kot v živo, saj smo predstavili našo smer, profesorica pa je podala nekaj osnovnih informacij o študijskem programu, predmetniku in pričakovanjih. Udeležencem smo prikazali tudi predstavitveni video naše smeri, ki jim je dodatno približal študentsko življenje in delo na fakulteti. Na koncu smo si vzeli čas za vprašanja, kjer so lahko bodoči študenti izvedeli še

vse podrobnosti, ki so jih zanimale. Kljub virtualni izvedbi je bil dogodek zelo uspešen, interaktiven in informativen, mi pa smo bili zadovoljni, da smo tudi na tak način lahko predstavili našo fakulteto in študijsko smer.

Deana, tutorica BA

Letošnji informativni dnevi so sovpadli z valentinovim, pustno soboto in celo petkom 13. Kljub pestri konkurenci dogodkov je bila udeležba odlična, kar nas je prijetno presenetilo in razveselilo.

V februarju imajo dijaki že tradicionalno informativne dneve, na katerih lahko podrobneje spoznajo bodoč študijski program. Tudi letos so te potekali v začetku februarja in sicer petek 13. 2. ob 10.00 in 15.00 ter v soboto 14. 2. ob 1. uri zjutraj. Na študijskem programu Babištvo so vsi termini potekali v živo, sobotni termin pa je potekal tako v živo kot preko spletne strani Zoom. Udeležba je bila visoka, kar je samo potrdilo, da pravilno promoviramo naš program.

Dijaki so pridno zapolnili hodnike in napolnili naše predavalnice z ogromno zanimanja in dobrih vprašanj. Informativni dnevi programa Babištvo so izgledali tako, da so najprej spregovorile profesorice babištva in predstavile program, nato smo nekaj malega dodale tudi študentke tutorke, nato pa smo se predstavili v babiški kabinet, kjer smo prikazovale mnogo demonstracij. Prikazale smo porod in porodni mehanizem, vaginalni pregled, leopoldov manever, CTG, jemanje krvi iz glavice in pravilno obračanje otroka imenovano tudi baby handling. Zaradi ogromno demonstracij smo za pomoč prosile tudi ostale študentke babištva in smo zelo vesele, da so se študentke 1. in 2. letnika tako pridno odzvale.

Oba dneva sta minila mirno brez karkšnihkoli zapletov in v veselje nam je bilo spoznati toliko nadobudnih dijakinj in dijakov, kateri razmišljajo o vpisu na naš program. Hvaležne smo tudi oddelku za babištvo, da nam je omogočilo to priložnost in smo lahko me tudi predstavile svoj pogled na študij in poklic.

Rebeka, tutorica FT

Prišla sem že zjutraj kljub temu, da sem imela popoldanski termin. Malo zato, da si naberem ure, malo zaradi druženja, na koncu pa sem pomagala, ker so sanitarci rabili pomoč.

Na začetku sem zmedene in prestrašene dijakke usmerila v prave predavalnice, nato sem pa vseeno zvesta svoji smeri jih šla poslušat in fribčno pogledat. Bila je res nabito polna predavalnica (P18), nekateri so kar stali. Zato upam, da za naslednjo leto priskrbimo nekaj dodatnih stolov. Bila je res dolga predstavitev profesorice, za kar se mi zdi da so nekatere stvari bile vseeno preveč, občasno tudi preveč strokovne in se dijaki ob tem kar zgubijo in odtavajo z mislimi. Ko sem bila sama na njihovem mestu sem si želela več informacij o

dejanskem poklicu, širino tega dela. Zavedamo se, da če pridejo na informativne, da nekatere površinske informacije že imajo vendar so pa še vseeno informacije o bližini s pacientom, komunikativnost in še kakšne podrobnosti, ki pa se jih ne zavedajo in bi bilo dobro vedeti. Informacije o zaposlitvi in nadaljnjem študiju so tudi zelo dobrodošle.

Vmes sem odhitela pomagat sanitarcem usmerjati krožni promet za ogled v laboratoriju. Ko sem pomagala sanitarcem sem na hodniku srečala dva dijaka, ki sta bila na informativnih za fizioterapijo in sta me povprašala o še nekaterih informacijah o samem študiju ter izrazila željo po ogledu prostorov in naših »fizioterapevtskih učilnicah«.

V popoldanskem času pa sem imela sama skupinico dijakov – smer FIZIO, ki jih je bilo še zmeraj zelo veliko. Ti so bili malo bolj sproščeni vendar še vedno ne pretirano zgovorni. Sama sem jim, na koncu povedala nekaj sladkih informacij o samem študiju, kako poteka, kaj so čari tega poklica in tudi realnosti s katerimi se srečujemo.

Kljub temu, da je obisk ter vpis za našo smer velik, bi si želela, da dijakom prav tako kot druge smeri razkažemo fakulteto, ob enem pa v kabinetu pokažemo nekaj od našega dela/vaj. Besede so vseeno le besede, to kar pa dejansko vidijo pa so neke dodatne informacije, ki te lahko še dodatno prepričajo ali pa postavijo na realna tla. Ena od »težav«, ki je pri našem študiju oz. poklicu je, da ni vsem ljudem prijetno stopati v osebni prostor, še manj pa dotikati s poznanimi kaj šele z NEznanimi ljudmi. Tukaj velikokrat nastanejo težave, ki jih je treba poudariti.

16 18. ŠTUDENTSKA KONFERENCA

Jakob, tutor ZN

Na Zdravstveni fakulteti Univerze v Ljubljani je 4. junija 2026 potekala že 18. Študentska konferenca zdravstvenih ved pod motom »Skupaj za zdrav jutri«. Kot pri drugih dogodkih se je tudi tu ponovno pokazalo, da je za uspešno izvedbo poleg uradnega programa potrebnega veliko dela v ozadju, kjer smo tutorji predstavljali pomemben del organizacijske ekipe.

Priprave so se začele že dan pred konferenco, 3. junija, saj je bilo treba poskrbeti, da bo naslednji dan vse potekalo čim bolj gladko. Takrat smo tutorji skupaj z organizacijsko ekipo pripravljali prostore, postavljali poster sekcijo, urejali označbe, pripravljali darilne vrečke za udeležence in preverjali, ali je vse pripravljeno za prihod udeležencev. Imeli smo tudi generalko, na kateri smo se sprehodili skozi celoten program konference ter dorekli zadnje podrobnosti glede poteka dogodka in posameznih zadolžitev.

Na dan konference smo se tutorji na fakulteti zbrali že pred začetkom registracije. Naša glavna naloga je bila pomoč udeležencem pri orientaciji, podajanje informacij in zagotavljanje nemotenega poteka dogodka. Že med registracijo smo pomagali pri usmerjanju obiskovalcev in deljenju promocijskih vrečk, nato pa se je naše delo preselilo na hodnike, v predavalnice in med posamezne sekcije.

Ker so predavanja potekala v predavalnicah novega dela fakultete, medtem ko sta kosilo in poster sekcija potekala v starem delu fakultete, je bilo usmerjanje obiskovalcev skozi celoten dan precej pomembno. Presenetljivo veliko ljudi je iskalo pravo predavalnico, spraševalo po programu ali pa potrebovalo kakšno drugo pomoč. Med posameznimi predavanji smo bili tutorji prisotni tudi v predavalnicah in na hodnikih, kjer smo pomagali pri manjših organizacijskih in tehničnih zadevah ter bili na voljo za vprašanja udeležencev.

Posebej zanimiv del dneva je bila poster sekcija. Tam smo skrbeli za pretok obiskovalcev med plakati in pomagali pri organizaciji prostora. Lepo je bilo videti, koliko študentov je predstavilo rezultate svojega dela in kako živahne so bile razprave ob posameznih posterjih. Kot tutor si sicer večino časa osredotočen na izvedbo dogodka, vendar je bilo kljub temu mogoče spremljati del strokovnih vsebin in dobiti občutek, koliko zanimivih raziskav in projektov nastaja med študenti zdravstvenih ved.

Poleg dela smo se lahko tudi nekoliko okrepčali. Organizatorji so za vse sodelujoče pripravili dobro malico in kosilo, kar je bilo po več urah dela še kako dobrodošlo. Takšni trenutki so bili tudi priložnost za sproščen pogovor in druženje med tutorji, organizatorji ter ostalimi udeleženci konference.

Konferenca je trajala praktično cel dan, od jutranje registracije, ki se je začela ob 8. uri, pa vse do zaključne slovesnosti ob 16.10. Čeprav je bilo delo na trenutke precej intenzivno, je

bilo vzdušje sproščeno in prijetno. Ob koncu dneva je bilo lepo videti polne predavalnice, zadovoljne udeležence in občutek, da smo tudi tutorji prispevali svoj del k uspešni izvedbi konference.

Poseben pečat zaključku dogodka je dal zabavni program, ki je med 15.10 in 15.40 potekal v izvedbi komika Gašperja Berganta. S svojim stand-up nastopom je poskrbel za sproščeno vzdušje, veliko smeha in prijeten zaključek pestrega konferenčnega dne. Po zabavnem programu je sledila še zaključna slovesnost s predajo ključa naslednjim organizatorjem, s katero se je 18. Študentska konferenca zdravstvenih ved uspešno zaključila.

Klara, tutorica ZN

V sredo, 3.6.2026, smo se popoldan zbrali da bomo pripravili fakulteto za 18. Študentsko konferenco, ki jo je letos gostila naša fakulteta. Iz predavalnice 110 smo morali izprazniti stole ter miza in prinesiti notri panele za plakate saj se je naslednji dan tam odvijala poster sekcija konference. Nekatere mize smo raznosili po fakulteti da je bilo naslednji dan kam odložiti hrano, prigrizke ter pijačo. Postavili smo tudi usmerjevalne table da se gosti konference ne bi izgubili.

V četrtek, 4.6.2026, smo se ob 7:00 vsi ki smo sodelovali pri izvedbi konference zbrali v glavni avli fakultete kjer smo se dogovorili še zadnje podrobnosti glede poteka tistega dne.

Ob 8:00 so udeleženci počasi začeli prihajati ter se registrirati in odlagati njihove posterje.

Ob 9:00 se je uradno začela konferenca z uradnim nagovorom ter predavanjem Primoža Velikonje. V tem času, te ki smo pomagali pri gladkem poteku konference, smo posterje, ki jo jih prijavi, izobesili v predavalnici 110 v kateri se je kasneje dogajala poster sekcija oziroma predstavitev projektov, ki so jih prijavi in so jih imeli predstavljene na plakatih

9:50 – 10:30 Je bil namenjen odmoru in druženju.

10:30 – 12:00 je potekal prvi sklop predavanj konference, ki je potekal v predavalnicah 18, 22 ter 118. V vsaki od predavalnic se je v tem času odvajalo 6 predavanj oziroma predstavitev projektov ki so jih udeleženci prijavi. Vsaka predstavitev je morala trajati največ 15 minut vključno za diskusijo oziroma odgovori na vprašanje, če ih je nekdo imel na koncu predavitve. Naloga nas, ki smo pomagali pri konferenci je bila da so predavitve potekale gladko ena med drugo.

12:00 – 13:00 je bil čas za kosilo ter druženje.

13:00 – 13:30 je potekala v predavalnici 110 poster sekcija oziroma predstavitev projektov in raziskav teh udeležencev, ki so se odločili da bodo projekt predstavili v obliki posterja. Naša naloga je bila da usmerjamo udeležence in skrbimo za dober pretok udeležencev med poster sekcijo.

13:30 – 15:00 je bil čas za drugi del konference ki se je odvijal tako kot prvi, samo da so bila druga predavanja. Naša vloga takrat je bila ravno obratna od naloge, ki smo jo imeli v času prvega sklopa.

15:00 – 16:10 je potekal zabavni program, ki je vključeval komični nastop ter predajo ključa Fakulteti za Zdravstvene vede v Mariboru, saj gostijo študentsko konferenco naslednje leto.

Liza, tutorica SI

4. junij se je začel nekoliko v drugačnem ritmu kot običajen dan na fakulteti. Že ob prihodu je bilo jasno, da gre za poseben dogodek. Hodnike so zapolnili neznani obrazi, vzdušje pa mešanica organizirane zbranosti in prijetnega vznemirjenja. Na Zdravstveni fakulteti je namreč potekala 18. študentska konferenca »Skupaj za zdrav jutri«, ki jo ZF gosti le vsakih osem let.

Kot tutorji smo imeli pomembno, a predvsem podporno vlogo. Nismo bili v središču dogajanja kot aktivni udeleženci, temveč kot del organizacijskega ozadja, ki skrbi, da vse poteka gladko. Ob prihodu udeležencev smo le-te sprejemali, jim razdeljevali promocijski material ter jih usmerjali po prostorih fakultete. Vse te drobne usmeritve so skupaj ustvarjale občutek reda v zelo dinamičnem dnevu.

Ko se je program začel, sem dogajanje spremljala bolj iz ozadja. Po predavalnicah so potekale sekcije, kjer so študentje in njihovi mentorji predstavljali svoja raziskovalna dela s področja zdravstva. Vsaka predstavitev je ponudila svoj pogled, svoje izzive in razmišljanja, ki so pokazala širino raziskovalnega dela v zdravstvenih vedah. Čeprav sem bila v vlogi organizacijske ekipe, mi je bilo prav to spremljanje od strani nekaj posebnega. Imela sem priložnost poslušati predstavitve, ki jih sicer kot študent morda ne bi doživela tako od blizu.

Poseben utrip je imela poster sekcija. Tam ni bilo klasične »tišine predavanja«, ampak stalno gibanje. Udeleženci so stali ob svojih posterjih, razlagali svoje delo in odgovarjali na spontana vprašanja, ki so se razvila skozi debato.

Med sekcijami je bil čas za kosilo, ki je za trenutek razrahljal uradni tempo dneva. Prostor je napolnila drugačna energija, pogovori, spoznavanja in izmenjava izkušenj med študenti in profesorji različnih smeri in različnih fakultet.

Zaključek je bil povsem drugačen od akademskega ritma dneva. Na oder je stopil Gašper Bergant in s stand-up nastopom poskrbel, da se je napetost dneva raztopila v smehu. To je bil trenutek, ko se je konferenca in strokovnega dogodka prevesila v nekaj bolj sproščenega in človeškega.

Za konec pa še simbolika, ki vedno ostane v spominu – predaja ključa Univerzi v Mariboru, naslednji gostiteljici konference.

Ko sem odhajala, sem imela občutek, da sem bila del nečesa, kar je večje od posameznih vlog – kjer tudi tiha prisotnost v ozadju pomeni, da dogodek lahko obstaja.

Etian, tutor ZN

Na Zdravstveni fakulteti Univerze v Ljubljani je 4. junija 2026 potekala 18. študentska konferenca zdravstvenih ved z naslovom »Skupaj za zdrav jutri«. Pri izvedbi dogodka smo sodelovali tudi študentski tutorji, ki smo s svojim delom pomagali pri organizaciji in skrbeli, da je konferenca potekala čim bolj nemoteno.

Tutorji smo stvari pripravljali že en dan prej. Pripravljali smo »goodie bag-e«, urejali prostore in majhne podrobnosti za nemoteno delovanje študentske konference.

Na dan dogodka smo pomagali pri sprejemu in usmerjanju udeležencev, deljenju promocijskega materiala ter zagotavljanju potrebnih informacij. Med konferenco so v več predavalnicah potekale predstavitve študentskih raziskovalnih del in projektov s področja zdravstvenih ved. Pomemben del programa je predstavljala tudi poster sekcija, kjer smo tutorji pomagali pri organizaciji prostora in usmerjanju obiskovalcev. Glavna naloga nas tutorjev je bila, da konferenca nemoteno poteka, da so udeleženci in predstavljalci dobro informirani, prav tako pa smo tudi poskrbeli za sprejem gostov in urejenost prostorov.

Študentska konferenca je potekala skozi celoten dan, dopoldne so bile predstavitve raziskovalnih del, nato je sledilo kosilo in zopet predstavitve ter ogledovanje poster sekcije. Konferenca se je zaključila s stand-up predstavo Gašperja Berganta in predajo ključa fakulteti, ki bo gostila naslednjo študentsko konferenco.

Čeprav smo bili večino časa osredotočeni na svoje zadolžitve, smo lahko spremljali del predstavitev ter spoznali številne zanimive projekte drugih študentov. Konferenca se je zaključila v sproščenem vzdušju s stand-up nastopom Gašperja Berganta in predajo ključa naslednjim organizatorjem. Dogodek je bil prijetna izkušnja ter dobra priložnost za sodelovanje, druženje in pridobivanje novih izkušenj pri organizaciji večjega študentskega dogodka.

17 ZOTKINI TALENTI

Kaja, tutorica SI

Novo leto, nov dogodek, nova priložnost za pridobivanje tutorskih ur.

Zotkini talenti – dogodek za smetano najboljših osnovnošolcev in dijakov, ki so pridobili zlata priznanja na tekmovanjih. S svojo stojnico se je UL ZF letos prvič predstavila na predpodelitvenem sejmu fakultet v avli Cankarjevega doma. Za obiskovalce je bila pripravljena igrica, kjer smo morali posamezen simbol pripisati vsakemu programu na prvi stopnji, ob pravilni razvrstitvi so dobili obiskovalci manjšo nagrado – seveda smo počakali, da je imel vsak priložnost pravilno odgovoriti in dobiti nagrado. Ponekod so sodelovale cele družine, neznanci so si med seboj pomagali ali pa so otroci odgovarjali sami (bolje kot če so jim starši želeli pomagati). Med dogodkom smo se študentke malo izmenjale na stojnici in se sprehodile po avlari fakultet in ukradle kakšno čokoladico ali dve. Vmes nas je profesor Ovca častil še kavico, na pogovoru pa so se ustavili tudi bodoči in nekdanji študenti.

Dobro je imeti nekaj vode s seboj, ker usta postanejo kar suha, ko ponavljaš kar govoriš nekaj časa. Morda zna biti malo monotono, ampak potem - nekako kar mine. Cel čas naše prisotnost je bilo vzdušje na naši stojnici precej sproščeno.

Tutorski pozdrav!

18 OBSEG DELOVNIH NALOG TUTORJA ZA ŠTUDENTE S POSEBNIMI POTREBAMI

Zala in Kaja, tutorki DT in SI

Delo je obsegalo komunikacijo s profesorico Nevenko Gričar glede informacij, ki jih študenti s posebnim statusom potrebujejo, kaj je vredno izpostaviti itd. Pomoč ena na ena glede usmeritve iskanja obrazcev za pridobitev statusa študenta s posebnim statusom. Ker se je prenavljal Pravilnik o študentih s posebnim statusom in s posebnimi potrebami na UL ZF, sva ga s kolegico Zalo tudi pregledali in dodali najine pripombe. Pripravljen je bil tudi informacijski letak, z vsebinami, ki bi lahko koristile študentom s posebnim statusom. Po fakulteti sva izobesili tudi plakate enega od evropskih projektov, ki so namenjeni študentom s posebnim statusom.

19 ZAKLJUČEK

Letošnje študijsko leto smo imeli tutorji priložnost izvesti nekatere aktivnosti, ki se pri še niso izvajale npr. sodelovanje pri organizaciji študentske konference, udeležba na Zotkinih talentih in sodelovanje s komisijami Univerze v Ljubljani.

Zadnja omenjena aktivnost (sodelovanje z UL) se žal letos ni uspela izvesti v obliki, kot smo pričakovali, zato sem se odločil, da za tovrstne aktivnosti in prakse sestavimo *Tutorski almanah* – nekakšen dokument, ki si ga bodo lahko »znanamci« predajali, uporabljali in ga dopolnjevali z ugotovljenimi in ustaljenimi dobrimi praksami tutorstva. Segment almanaha bo tudi poglavje namenjeno koordinatorjem, ki se s to vlogo srečujejo prvič. Srčno upam, da bo almanah še veliko tutorjem prišel prav in da se bo dobro ohranilo v vrstah tistih, ki naj bi bili najbolj v pomoč študentom.

»We're standing on the shoulders of giants.«

Sir Isaac Newton

Hvala vsem letošnjim tutorjem za vaš trud, vaš čas in energijo, da smo uspešno oddelali še eno študijsko leto.

Miha Butala, koordinator tutorjev 2025/26